अहन्यपि विशेषं विधत्ते। "अर्धोदिते सूर्य्यआहवनीय-
मादधाति। एतस्मिन् वै लोके प्रजापतिः प्रजा असृजत।
प्रजा एव तद्यजमानः सृजते। अथो भूतञ्चैव भविष्यच्चावरुन्धे"
[३] इति। लोक्यतेऽवगम्यते इति व्युत्पत्त्या लोकशब्दः काल-
परः। अर्द्धोदयकाले प्रजानां सृष्टत्वात् तत्राधानं प्रजार्थं
भवति। अपि च उदयस्यासम्पूर्णत्वात् भूतमतीतं रात्रिरूपञ्च
भविष्यदागाम्यहश्चेत्युभयं प्राप्तं भवति॥

अथाधातव्यानामग्नीनां क्रमं निर्णेतुमाहवनीयस्य प्राथम्यं
निराचष्टे।"इडा वै मानवी यज्ञानुकाशिन्यासीत्। साऽगृह्णात्।
असुराअग्निमादधतइति। तदगच्छत्। त आहवनीयमग्र आ-
दधत। अथ गार्हपत्यम्। अथान्वाहार्य्यपचनम्। साऽब्रवीत्। प्र-
तीच्येषाᳬ श्रीरगात्। भद्रा भूत्वा पराभविष्यन्तीति [४]
यस्यैवमग्निराधीयते। प्रतीच्यस्य श्रीरेति। भद्रा भूत्वा पराभ-
वति" इति। इडानाम गोरूपा काचिद्देवता। सा च मनु-
सम्बन्धिनी। तत्सम्बन्धश्च मानवी धृतपदी मैत्रावरुणीति इडो-
पाक्रानस्य ब्राह्मणे स्पष्टमाम्नातम्। मानवीत्याह मनुर्ह्येतामग्रे-
ऽपश्यदिति। सा चेडा 'यज्ञानुकाशिनी' यज्ञतत्त्वप्रकाशनसमर्था
आसीत्। सा कदाचिदसुराणामग्न्याधानवार्त्तां श्रुत्वा द्रष्टुं
गता। दृष्ट्वा मनोः पार्श्वे समागत्यैवमुवाच "असुराः प्रथमं
पूर्व्वदिगवस्थितमाहवनीयमाधाय ततः पश्चिमदिगवस्थितं गा-
र्हपत्यमाहितवन्तः। अनन्तरं दक्षिणाग्निम्। तथा चाधानसुकृतेन
किञ्चित्कालं धनिका भूत्वा पश्चाद्विनाशं प्राप्स्यन्ति। एतेषां प-